

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

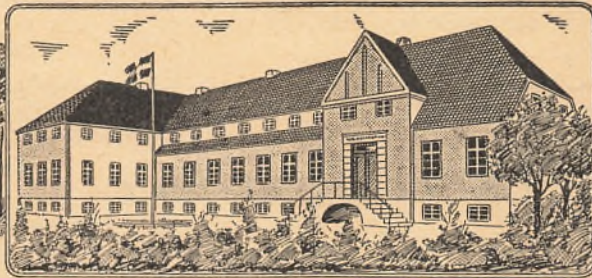
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

September 1957

„Bed og arbejd.“

49. årgang nr. 9

TRE BØGER

Afdøde provst Rendtorff, der i mange år var formand for N. N. H. og E., samlede og udgav en mængde småtræk og tankesprog. Her er et af dem:

„Tre bøger bør en kristen daglig læse: En sort bog, samvittighedens bog, hvor vi læser om synd. En hvid bog, Kristi hellige livs bog skrevet med røde bogstaver. En gylden bog: den er skrevet med gyldne bogstaver og handler om den herlighed, Kristus vil gøre sine delagtige i, om den gyldne stad, hvor ingen skal hungre eller tørste.“

Vi stiller vore bøger på reolen, og der går måske år imellem, vi ser i dem. Men sådan må vi ikke bære os ad med disse tre. Man kan nemlig godt stille også samvittighedens bog på hyl- den, det vil sige gøre sig selv døv for samvittig- hedens røst. Gør det ikke, men læs ydmygt i denne bog, selv om den er sort.

Lukkes der af for skylden, er jeg bange for, man heller intet får ud af de to andre bøger. Kend dig selv og døm dig selv! Bekend din synd! og du skal se, hvor herlig den næste bog er at læse.

Den er hvid, renhedens farve; den er skrevet med røde bogstaver, de er røde af Jesu Kristi blod. I denne bog står der, at din skyld er be- talt, vi får dobbelt af Herrens hånd uagtet alle vore synder. Intet — intet er så sort, at det ikke kan renses ved Jesu Kristi blod. Derved bliver vi fejlende og syndige mennesker Guds kære børn. Det bør vi læse om og fornyes i hver dag.

Men hver dag går der noget i stykker for os,

Thy, Mors og Salling

Nissumstævne i Nykøbing M. søndag den 20. oktober kl. 14,30 på KFUM og KFUK. Alle tidligere elever og vordende elever med venner og pårørende indbydes hjerte- ligt til samværet, der vil vare ca. 3 timer. Vi glæder os til at se så mange som muligt, og når I nu får besked i god tid, så kan I nok få jeres sager tilrettelagt, så I kan komme af sted.

Lad os bede om og arbejde for et stort, men især et godt stævne. Vi håber, at I fra Hanherred også kommer.

hver dag skrives der ny skrift i samvittighedens bog, hver dag viser døden os sin magt. Apostelen sukkede og sagde: „Jeg elendige menneske, hvem skal fri mig fra dette dødens legeme!“

Derfor læs daglig også i den tredie bog, den

gyldne bog, håbets bog. Den fortæller om en ny himmel og en ny jord, i hvilken retfærdighed bor. Den fortæller om vor frelser, der er i færd med at berede en bolig i herlighedsriget til dig og mig.

S. Roesgaard.

En velsignet ferie -

Ferie i Guds nærhed!

Jeg vil prøve at give elevbladets læsere et lille indblik i, hvordan jeg med Bethesdas rejseselskab på en lejr i Norge i sommer fik den bedste ferie, jeg nogensinde har haft.

Jeg ville ønske, jeg kunne vise jer dette velsignede sted: „Dalhaugen kristelige hvieleheim“, hvor vi boede i otte dage. Det ligger i Espedalen ca. 70 km nordvest for Lillehammer. Det var vidunderlige omgivelser! „Dalhaugen“ lå lige ned til Espedalsvand og omgivet af skønne, høje fjelde. Det er et sted, hvor der hviler en særlig velsignelse fra Gud. — —

Vi var 27 deltagere og rejseselederen. Både unge og ældre; men det gjorde ikke noget. Vi unge har godt af at være sammen med de lidt ældre, og de ældre har vist også godt af at være sammen med os unge. Det sidste tør jeg nu ikke fastslå — det lader jeg helst ligge. — Vi følte os i hvert fald knyttet sammen i det kristne fællesskab fra første dag, vi var der, og jeg tror også, at vi alle — ældre som unge — kom med samme forventningsfulde sind.

Hver morgen begyndte vi dagen med bedetime eller bønnetime, som nordmændene siger, hvor vi bøjede knæ sammen. Det var en dejlig måde at begynde en ny dag på. Så ved man, at Gud vil lægge alt til rette på denne dag og give os det, han ser tjener os bedst.

Hjemmets leder var en ingeniør fra Oslo på

over halvfjerds. Han ledede de daglige andagter. Og de, der kender bare en lille smule til troende nordmænd, kan allerede skønne, at der har hersket en dyb kristen ånd over dagene. — Denne ingeniør Foss var en prægtig mand. Tænk jer, han havde, før vi var ankommet til „Dalhaugen“, været inde på hvert eneste værelse og bøjet sine knæ og bedt Gud give det menneske, der skulle bo der, netop det, Gud så, det trængte til, at samværet ikke for én eneste måtte blive forgæves, men at Gud virkelig ville sende sin ånd til hver enkelt. Altså med andre ord, Foss havde haft omsorg for mig, før han kendte mig. Er det ikke netop det, vi tit trænger til at blive mindet om? Dertil kom, at Foss var en meget ydmyg mand. Hver gang han tog Guds ord frem, begyndte han sådan: „Det ord, Gud giver os i denne stund, står skrevet osv.“ Han vidste og viste, at han kunne intet af sig selv, men alt var ham givet af Gud. Af hans bøn lærte man at komme til Gud og bede om alt; selv det mindste er stort i Guds øjne. Daglig lagde han selv vejret i Herrens hånd, at det, som gavnede os, måtte ske — også med hensyn til vejret — ja, et par gange bad han endog direkte om solskin, og vi fik det.

Vi oplevede også dejlige ture i den skønne norske natur. En dag var vi på rundtur i bus til Valdres og Jotunheimen. Vi kørte den dag

ikke mindre end 450 km. Og her vil jeg også nævne en af Foss' fromme, enfoldige sider. Da vi alle havde fået os placeret i bussen og skulle til at starte, sagde Foss, at han ville, forinden vi kørte, bede en bøn højt til Gud, om han ville give os en god tur, og at han ville føre os alle vel tilbage igen. Og særlig bad han Gud give chaufføren kræfter og visdom til at gennemføre den lange og ikke ufarlige strækning. Vi fik en dejlig tur, men ih, hvor var vi alle trætte, da vi ud på aftenen nåede hjem til „Dalhaugen.“ På denne tur så vi en masse, men det kan jeg jo ikke begynde at fortælle om her. Dog vil jeg lige nævne en umådelig smuk kirke, Kvam kirke. Her i denne del af Gudbrandsdalen var det, de værste kampe mellem tyskerne og de allierede stod under sidste verdenskrig. Og under et bombeangreb blev kirken også skudt i brand. Heldigvis havde man tegningerne af den gamle kirke, så man kunne opføre en ny i samme stil. Bare jeg dog formåede at beskrive den fuldtud, som den så ud. Det gør jeg ikke, og desuden skal man også se kirken for at få det indtryk af den, som vi fik. Inden vi forlod kirken, bad Foss en bøn højt, og vi sang: „Kirken, den er et gammelt hus.“ Da tror jeg ikke, der var mange tørre øjne. Dette smukke kirkerum var det skønneste, jeg nogensinde har set. Vi talte også om bagefter, at i forhold til de norske kirker gør vi danske ikke meget ud af udsmykningen af vore.

Søndag aften havde vi altergang på „Dalhaugen.“ Jeg har aldrig før overværet altergang udenfor kirken, men det var festligt. — Blandt deltagerne var en præst, som forrettede altergangen. Vi modtog brødet og vinen siddende på stole. Et bord var stillet frem med dug, lys og blomster. Dette bord tjener som alterbord. Tidligere har jeg syntes, at dette sakrament kun skulle forrettes udenfor kirken, når et menneske ligger for døden. Men den indstilling har jeg ikke mere. Ikke et øjeblik følte

man, at Gud ikke var tilstede, og at det ikke var Jesu hellige legeme og blod, vi modtog såvel der som i kirken.

Dejlige aftener havde vi deroppe, når vi sammen sad omkring pejsen og sang Gud lovsange til orgel- og cellomusik. Nordmændene er jo så musikalske. Det var morsomt at lære norske sange. En aften var vi nogle stykker der sammen med to af pigerne fra køkkenet, der var fra enen der, roede en tur på Espedalsvandet. Den ene af de norske piger havde sin guitar med, og vi andre sang til. Åh, hvor var det dejligt at mærke det kristne fællesskab — også gennem sangen.

Ja, jeg kunne fortælle meget mere, men jeg vil slutte med at ønske, at mange gennem disse linier har fået lyst til at tage med Bethesdas rejseselskab derop til næste sommer, det fortryder man ikke. Sindet bliver så fyldt af taknemmelighed; ja, man kan slet ikke lade være at synge: „Jeg kan ikke tælle dem alle, de tegn på Guds godhed, jeg fik“, eller „Tak for, hvad du os har undet, tak for gaverne, vi fik.“ (Hendholdsvis nr. 18 og 22 i Hjemlandstoner).

Hjertelig hilsen til I kære kammerater fra sommeren 49 og til alle, der er betroet gerningen på skolen. Lad alle os, der har haft den lykke at være elev der, huske de tre ord, der står over skolens hovedindgang: — „BED OG ARBEJD.“

Ragnhild Simonsen.

Hjemme fra **SKOLEN**

Skolemæssigt går det vist på bedste måde; i alt fald arbejdes der godt over hele linjen.

Vi har haft en udmærket tur til Klosterhedens skovdistrikt. Det var til dels en svampejagt, og der blev „skudt“ 150 pund kantareller. Det kan tilføjes, at næsten alle var vældig glade for at spise jagtudbyttet, selv om nogle var lidt betænkelige, da måltidet begyndte.

Turen til Struer var også meget vellykket. Turen til Venø var helt opgivet på grund af den vedholdende regn. Vi fik den alligevel — heldigvis.

Der er sådan set kun grund til at takke for sommerskolen 1957. Heldigvis kan vi ikke andet end at holde rigtig meget af vor flok, og vi ønsker dem sådan det allerbedste.

To ting vil vi så gerne ønske af vore gamle elever og venner. Vil I bede om, at ingen elev skal rejse skuffet herfra, men at de søgende må finde. Vil I også arbejde for, at vi må få lidt flere elever til højskolen til vinter. Tak.

Vi har lige haft bestyrelsesmøde, og vi blev enige om ikke at holde nogen særlig fest i anledning af, at vor skole fylder 70. Hellere vil vi holde en fest, og en rigtig fest, når vi kan tage den nye fløj i brug, så der bliver noget at feste for, selv om det måske varer temmelig længe.

Til vort bibelkursus, der er annonceret her i bladet, er enhver hjertelig velkommen, men det vil være os så stor en glæde, om vore tidligere elever vil møde talrigt op. Det kan være farligt at forsømme den åndelige oprustning, og et bibelkursus vil altid berige vort liv både kristeligt og menneskeligt.

En ferierejse!

Jeg havde faktisk længe gået og tumlet med planer om at tage en tur til månen; jeg har altid ønsket at komme til at opleve noget rigtig spændende, noget i retning af „Münchhausens eventyr.“ Da jeg så uventet fik en måneds ferie, bestemte jeg mig for at turen.

— Jeg telefonerede straks til Teobaldus og Godske, om de havde lyst at være med som styrmænd i rumskibet til månen, og det var de vældig med på. Derefter ringede jeg til manden på månen og spurgte ham, om vi måtte komme på besøg; det måtte vi gerne. Så jeg købte straks et rumskib; det var jo temmeligt dyrt, men det gik altså.

Da der hverken er togplan eller noget i den retning over turen: Ryltørre—månen, måtte vi selv lave en. Nu burde jeg vist skrive, hvad manden hed, som vi købte rumskibet af; men jeg har desværre glemt det; jeg har endog kigget efter i leksikon og „Hvem-hvad-hvor“, men jeg kunne ikke finde ham; det er altså ikke for, at jeg ikke har gjort mig umage.

Vi startede kl. seks om morgenen den 29. februar 1987. I rumskibet havde vi mad, vand og iltflasker foreløbig til den første måned. Da klokken slog seks, lettede rumskibet med et sæt, vi var på vej til månen. Nu begyndte jeg at føle spændingen som en kriblen i maven. Teobaldus stod ved roret og så meget andægtig ud. Godske passede nogle mystiske knapper, som jeg end ikke i dag aner, hvad de skulle bruges til. Jeg sad med hænderne i skødet og anede ikke, hvad jeg skulle foretage mig. Jeg kiggede ned og så, hvordan alt nede på jorden blev mindre og mindre; det gik opad med hektisk fart, jeg blev lidt svimmel ved at kigge ned, men det gik dog snart over. Vi blev ved med at stige; men da der var gået et par dage, hvor vi havde opholdt os i verdensrummet, råbte Teobaldus pludselig: „Månen forude!“ Godske tog sin fedtede hat af, og mens farten blev mindre og mindre, gled vi langsomt ind på månen! — Endelig standsede rumskibet, og som de første mennesker fra jorden stod vi på månen. Det, der først faldt os i øjnene, var disse store ringbjerge, jeg gætter, de største højdeforskelle mellem bjergtop og bjergfod var ca. otte km, ringbjergene havde diametre på nogle hundrede km. Vi begyndte straks at bestige et sådant bjerg. Da vi nåede toppen, så vi ned i et stort hul; men midt i hullet stod et centralt bjerg. Overfladetemperaturen var plus 120 gr. C, det var lidt rigelig varme for sådanne jordbundne mennesker som os. Men vi opdagede snart, at på den af solen ubelyste del af månen var der minus 70 gr., så det var jo ikke stort bedre.

Nå, vi skulle jo have hilst på den berømte månemand, og vi gik ud for at finde ham. Vi travede og travede, men vi fandt stadig ikke manden på månen; jeg begyndte at tro, det menneske, jeg havde talt med i telefonen, måtte være fra Mars eller Venus og ikke fra månen. Pludselig så vi et dyr komme hoppende imod os; det var på størrelse med en giraf, men lignede en hare; da „haren“ var lige foran os, lagde den sig ned og slikkede vore tæer; det var nok dens måde at være høflig på. Derefter begyndte „haren“ at tale. Vi forstod godt nok ikke et kvæk af det, den sagde, men da vi altid alle tre har haft en livlig fantasi, regnede vi ham for at være manden på månen, hvad der også siden viste sig at slå til.

Han førte os nu gennem et hul ind i eet af ringbjergene. Der boede han, og det vil jeg sige, han boede vældig smart. Alting var så smaddermoderne, at jeg skammede mig over de ved siden af disse så umoderne forhold, som vi har på jorden.

Han trykkede på en knap, og ind gled et bord med en meget fin opdækning på. Vi satte os til bordet og blev budt på et fad med, som jeg i sidste øjeblik opdagede, „fiskefilet milano.“ Så var jeg med eet ikke spor af sulten, så jeg lod fadet gå forbi mig; det tog månemanden meget fortrydeligt op. Han både hvæste og spruttede; vi tænkte, det var vist ved tiden, vi skulle stikke af, så vi tog benene på nakken ned mod rumskibet; månemanden satte efter, han hoppede og sprang, men vi kom alligevel først og sprang ind i rumskibet og startede det med jorden som mål. Da følte vi først rigtigt, hvor det gamle ord passede: „Øst, vest, hjemme bedst.“ For det er vist kun i skolekøkkener, man her på jorden får „fiskefilet milano.“

Vi skulle endvidere skrive om værdien eller udbyttet af ferien; mit udbytte var meget stort, jeg skratgriner, hver gang jeg tænker på, hvor gal månemanden blev over, at jeg ikke kunne

lide „fiskefilet milano.“ Og er det ikke et stort udbytte? —

NB.! Jeg har nu spurgt min lærer, om han vidste, hvad manden hed, som opfandt rumskibet; han nævnte godt nok et navn, men det kan jeg ikke stave, og jeg personligt tror heller ikke, at han kunne; derfor vil jeg overlade det til andre.

Efterskoleelev 57.

Til „Sanglærkerne“ 1940

Jeg var til elevfest i sommer sammen med min mand og min mands søster og svoger, og vi havde en god dag deromme på skolen.

Vi så en dejlig flok piger, der lavede fin gymnastik, og om aftenen så vi et stort alvorligt optrin, der talte til os. Vi var der kun søndag eftermiddag, men det var en stor oplevelse. En skuffelse var det, at jeg så og talte kun med een „Sanglærke.“ Jeg tør jo ikke sige, at der ikke var flere, men jeg traf ikke flere.

Og hvor er vor vandremappe, som vi ikke har set i flere år? Er der ikke et af bestyrelsesmedlemmerne for „Sanglærkerne“, der kan opspore den og få den i gang igen?

Og så ville jeg gerne anbefale jer at købe Ludvig Meinilds: Digte fra landet. Jeg synes, han skriver så godt. Og er der noget skønnere end at hygge sig hjemme med god læsning i de mørke efterårsaftener? Måske de egner sig godt til højtlesning også.

Er det ikke noget af det bedste, vi kan gøre for vore børn og unge at samle dem hjemme om en god bog, så de ikke altid skal ud? Det synes mig, at mange hjem svigter der, for når far og mor, husbond og madmoder næsten aldrig er hjemme, hvordan kan de unge så lære at hygge sig i hjemmet?

Mange hilsener til alle „Sanglærkerne.“

Sigrid Østergaard (40).

Nye bøger

I morgen er idag igår -

Imorgen er idag igår —
og før vi veed det, gik et år,
og der gik fem, og der gik ti,
så er din barndomstid forbi.

Imorgen er idag igår —
så kom din ungdoms fagre vår,
den lange dag, der blev så kort,
et løb, der hastigt vejres bort.

Imorgen er idag igår —
din tindings første hvide hår;
os temporale, „tidens ben“,
har alvorsord at sige én.

Imorgen er idag igår —
o, alt det, som man ikke når!
Så stryges da den sidste dag
et blegt, af blæsten flosset flag.

Imorgen er idag igår —
et aks, der faldt for léens skår,
et støvets barn, en jordens ven,
som meget snart blev muld igen.

Imorgen er idag igår —
en sjæl, der for sin skaber står
i evighedens morgenskær.
O, sjæl, hvad var dit liv så værd?

Gav du dig selv i stort og småt?
Står der et spor, hvor du har trådt?
Er der ved enden af din vej
blot een, som takker Gud for dig?

Svend Rehling.

Fra „Under evige stjærner.“

Eileen K. Wade: Verdenspigespjelderchefen Lady Baden-Powell. De unges forlag, pris 7,50 kr.

Alle spejdere vil sikkert læse denne bog med stor interesse. — Den fortæller en mængde om Lady Baden-Powell. Vi følger hende helt fra barndommen og til nu, hvor hun stadig er i fuld vigør og rejser rundt til de mange stævner og lejre, der afholdes i hele verden. Vi får også et godt indblik i pigespjelderbevægelsen helt fra starten og til nu.

Ikke-spejdere kan også med udbytte læse bogen og derved få et lille indblik i det verdensomspændende arbejde, som Lady Baden-Powell er chef for.

K. J.

Svend Rehling: Under evige stjærner. De unges forlag, pris 6,50 kr.

I forordet til disse sidste digte, som Svend Rehling har efterladt sig, skriver biskop Høgsbro følgende: „Disse digte er Svend Rehlings sidste hilsen til sine venner og til den kirke, som han tjente.

Tonen er den samme som før, spinkel, inderlig, følsom. Det er det gamle kæmpende sind; troen ligger lige op ad anfægtelsen, glæden og smerten følges, taknemmeligheden for livet og forpintheden ved livet bor bag samme dør. Men en klang er blevet stærkere end før, afskedens. Han føler sig træt og ensom — og det gjorde han de sidste år; han ser sig tilbage og tager afsked; han løfter blikket mod de evige stjærner og trøstes — og bæver. Han spørger på de følgende blade: „Er der ved enden af din vej — blot een, som takker Gud for dig“? Jeg tror, der er mange.“

Det samme tror jeg. Svend Rehling har været til stor velsignelse for Danmarks unge, og jeg tror, denne sidste samling digte vil blive læst af hans mange venner, og de vil finde, at der er dyb sandhed og menneskelig forståelse at hente i dem.

K. J.

Tag og læs -!

I en tid, hvor så meget flyder, vil det være af afgørende betydning for menigheden at finde dybere ind i og løfte den bibelske arv. Den hellige skrift er ikke blot et nødvendigt korrektiv til vort folke- og kirkeliv, men også til den enkeltes personlige liv. Fra den bog kastes lys over vor stilling til Gud og Guds vej til os og med os.

„Tag og læs“ ville gerne række en hjælp til den personlige systematiske bibellæsning.

„Tag og læs“ ville også gerne blive brugt i bibelkredsens arbejde.

1. årgang (1956—57) indeholdt vejledninger til

Markusevangeliet.
Amosbogen.
Filipperbrevet.
Kolossenserbrevet.
Filemonsbrevet.
Apostlenes gerninger kap. 1—12.
Udvalgte salmer.

2. årgang (1957—58), som begynder til 1. sept., vil i 4 numre bringe korte vejledninger til

Apostlenes gerninger kap. 13—28.
Esajasbogen kap. 1—12.
1. Thessalonikerbrev.
2. Thessalonikerbrev.
Udvalgte salmer.
Johs. åbenbaring kap. 1—12.

Prisen for „Tag og læs“ i 1957—58 bliver 4 kr., som kan indbetales på postgiro 102112 eller i frimærker til udgiveren, Kühle, Sejerslev præstegård pr. Nykøbing M.

Ved samlet forsendelse til bibelkredse betales fuld pris for det første eksemplar, 1 kr. for hvert af de følgende.

Det er mit håb, at mange også i år vil gøre brug af „Tag og læs.“
Aage Kühle.

Indbydelse til

Bibelkursus

PÅ NR. NISSUM HØJSKOLE

lørdag den 12. til mandag den 14. oktober 1957.

Lørdag den 12. oktober.

14,30—15,00 Ankomst. — Kaffe.
15,00—16,00 Indremissionær H. Schärfe: Hellig-
åndens virke i N. T.s lys (I).
16,30—17,30 Indremissionær H. Schärfe: Hellig-
åndens virke i N. T.s lys (II).
18,00 Aftensmad.
19,30—20,00 Spørgsmaalsbesvarelse.
20,00—21,00 Rejsepræst Johs. Pedersen: National

rejsning og åndelig vækkelse i G. T.
(I).

21,00 Aftenkaffe og aftensang.

Søndag den 13. oktober.

Morgenmad og morgensang.
Kl. 10: Gudstjeneste i Nr. Nissum kirke ved sogne-
præst O. Nielsen. Offergang til Indre Mission.
Middag og stilhed.
Kaffe.
Rejsepræst Johs. Pedersen: National rejsning og
åndelig vækkelse i G. T. (II).
Højskoleforstander Edv. Jensen: Profeten Haggaj
og vor tid (I).
Aftensmad.
Spørgsmaalsbesvarelse.
Højskoleforstander Edv. Jensen: Profeten Haggaj
og vor tid (II).
Aftenkaffe og aftensang.

Mandag den 14. oktober.

Morgenmad og morgensang.
Seminarlærer H. J. Hansen: Glimt fra Johs.
13—16 (I).
Seminarlærer H. J. Hansen: Glimt fra Johs.
13—16 (II).
Middag og stilhed.
Kaffe.
Sognepræst Dalum Christensen: Bibelens lære om
kirken og menigheden (I).
Sognepræst Dalum Christensen: Bibelens lære om
kirken og menigheden (II).
Aftensmad.
Spørgsmaalsbesvarelse.
Højskoleforstander Edv. Jensen: Profeten Malakias
og de unge.
Festlig afslutning på højskolen.

OPLYSNINGER

Indmeldelse modtages skriftligt eller telefonisk
indtil lørdag den 5. oktober på Nr. Nissum høj-
skole pr. Nr. Nissum. Telf. Nr. Nissum 4. Kursus-
afgift kr. 5,00, kost og logi kr. 25,00, som betales
ved ankomsten.

Sengetøj og toiletsager medbringes og kan sendes
til ovennævnte adresse. Fragtgods dog pr. Humlum.

Kursuset står også åbent for deltagere til en
enkelt dag eller aften for henholdsvis 2 og 1 kr. —
Spisebiller til middag eller aften kr. 3,00. Kaffe
kr. 1,50.

Husk bibel, salmebog og „Hjemlandstoner“, notesbog og blyant.

Meld Dem ind i god tid!

Udvalget for Indre Missions bibelkursus

C. Bartholdy. L. P. Jensen.

Johs. Pedersen

(kursusleder).

Underskrevne kredsformænd opfordrer indtrængende enhver til at deltage i dette kursus.

Viggo Christensen, sognepræst, Vandborg.

J. M. Christensen, lærer, Heldum.

Anthon Pedersen, rejsesekretær, Struer.

P. Stidsen, indremissionær, Holstebro.

HØJSKOLEPOST

Byggesagen

For kirkespil i Ans 100 kr. minus afgift 15 kr. lig 85 kr. Tiende for august (kan) 100 kr. For ialt 185 kr. meddeles hermed kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 10.320 kr. Ialt 10.505 kr.

Det tegner nu lidt lysere med muligheden for statslån; men vor skole skulle da være så god og så gældfri som mulig, og den fylder 70 år d. 3. nov.

Til lykke!

Lørdag den 28. sept. vies i Odby kirke syerske frk. Kamma Olesen (54) og hr. bådebygger Birger Møller, Chr. Winthersvej 30, Vejle. Adresse på bryllupsdagen: Højlund, Uglev.

Lørdag den 21. sept. viedes frk. Edith Thomsen (1951) og hr. Bent Johansen i Herning kirke. Bopæl: „Volsgård“ pr. Studsgård.

Kære kammerater fra 53!

Samlet hos Johanne Søndag den 1. sept. sender vi jer på skolen og kammerater mange tanker og kærlige hilsener.

Astrid og Jens, Stinne, Kristian og lille Karl.
Johanne, Kristian og lille Karen Margrethe.

Vore møder.

23. sept. Thisted, Unge hjem. L. R.

30. sept. Lømvig. L. R.

3. okt. Haunstrup. L. R.

4. okt. Rom, Unge hjem. L. R.

5. okt. Esbjerg, FDF. L. R.

5. okt. Barde, Vorgod. A. Kr.

7. okt. Vivild. A. Kr.

7. okt. Farup. L. R.

8. okt. Gørding. L. R.

8. okt. Vorup. A. Kr.

9. okt. Gerlev. A. Kr.

9. okt. Brørup. L. R.

11. okt. Vildbjerg. A. Kr.

16. okt. Ansager, Unge hjem. A. Kr.

17. okt. Stouby. A. Kr.

19.—20. okt. Lejr i Vesthimmerland. L. R.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1956 Frk. Edith Balle, Kastanicallé 11, Herning samme, Gl. Skolevej 32, Herning.

Frk. Randi Søgaard, Guldager skole, Simsted — samme, I P. A., Rønde kursus, Rønde.

1954 Frk. Birgit Wium, O. B. M., Jellingevej 4, Vejle — samme, Selma Lagerlöfs Allé 8, Søborg.

Vinterskolen:

56-57 Gudmund Jørgensen, Sdr. Hauris, Tvis. — Dragon 345164 Aulum. Opkl.esk. /J.D.R., Det danske kommando, Tyskland.

55-56 Dragon 297-809 Burstved (personkort 45154) O.P.K./E.S.K. D.D.K., Tyskland — samme, Fritz Frøkjær, Sundby, Thy, pr. Vest Vildsund.

53-54 B. E. 328556/57 Hougensen, Flyvevåbnets sergent- og korporalskole, Specialist-hold IV 57, F. S. N., Værløse — samme, Brandstationen, Flyvestation Karup, Karup pr. Kølvrå.

52-53 Rekrut 333/988 Dahl, Sygepasserskolen, r. deling, Jægersborg kaserne, Gentofte — Karl Verner Dahl, Sygepasserskolen, Infirmeriet, Sjølsmark kaserne, Hørsholm.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BCGTRYKKERI STRUEN 6200

A

50

FREDERIKSBERG ALLE 22
STATENS PÆD. STUDIESAMLING
HR. J. KRISTENSEN